

maskiner som kaffemøller, pålægsmaskiner o. lign. også i høj grad har betydning i handels- og kontorvirksomheder. Specielt tillader vi os også med hensyn til § 17, nr. 2, at påpege den fare, som kælderlemme i butikslokaler og dårlige kældertrapper frembyder for personalet, og vi må mene, at det vil være påkrævet at påbyde anordninger, der sikrer personalet mod nedstyrtning i sådanne tilfælde.

§ 28. Med hensyn til denne paragraf tillader vi os at henvise til, hvad vi har anført under § 9, idet vi mener, at der i særligt regulativ bør træffes bestemmelser, der hindrer, at unge mennesker under 18 år overanstrenges ved at skulle bære byrder, der overstiger deres kræfter, ligesom der i det hele taget bør fastsættes grænser for, hvor store byrder der kan pålægges mennesker at bære.

Afsnit III. Arbejdstid. Handelsorganisationerne har herom bemærket, at handelens forhold er reguleret gennem den eksisterende lukkelovgivning, og at man mener, at det derfor kun kan bidrage til at skabe usikkerhed og forvirring, hvis der indføres nye regler, der ikke falder sammen med lukkelovgivningen. Med hensyn hertil vil vi gerne pege på vore indledende bemærkninger i denne skrivelse, hvori vi gør opmærksom på, at loven om butikslukning ikke er nogen egentlig arbejdstidslov, og at der for kontorernes vedkommende overhovedet ikke består nogen lovbestemmelse angående arbejdstid. Om nødvendigheden af at få gennemført lovbestemmelser om arbejdstid for personalet i handels- og kontorvirksomheder kan der overhovedet ikke næres tvivl. Vi peger i denne forbindelse på, at der på den internationale arbejds-konference i Genève i 1930 blev vedtaget en konvention angående regulering af arbejdstiden i handelen og på kontorerne. Denne konvention er ganske vist ikke blevet ratificeret af den danske rigsdag, men vedtagelsen af konventionen viser, at der er behov for sådanne bestemmelser, og vi tør hævde, at et sådant behov også er tilstede her i landet.

§ 31, stk. 2. Der er her tillagt socialministeriet en bemyndigelse til at fastsætte regler for, i hvilket omfang arbejde, udført af funktionærer i overordnet eller anden betroet stilling eller af repræsentanter, agenter og handelsrejsende, skal være omfattet af bestemmelserne om arbejdstiden. Med henblik herpå udtaler vi ønskeligheden af, at der gives de faglige organisationer lejlighed til at udtale sig om sådanne regler, forinden disse bekendtgøres, ligesom vi finder anledning til at fremhæve, at en mere præcis definition af begrebet overordnet eller betroet funktionær ville være ønskelig.

§ 32, stk. 2, nr. 15. Denne bestemmelse er så vagt udformet og så vidt spændende, at den meget let vil kunne anvendes til at omgå alle arbejdstidsbestemmelser, uden at det vil være muligt at konstatere, om der foreligger en overtrædelse af loven. Vi må derfor henstille, at hele dette afsnit udgår.

§ 34. Også denne bestemmelse betegner handelsforeningerne som typisk udformet for industri og håndværk og mener ikke, at den vil kunne anvendes indenfor handels- og kontorvirksomhed. Hertil vil vi bemærke, at det har været muligt i overenskomsten mellem nærværende forbund og såvel Dansk Arbejdsgiverforening som andre arbejdsgiverforeninger indenfor handelen at fastsætte generelle bestemmelser om varighed af spise- og hvilepauser. Det skulle derfor ikke efter vor opfattelse være umuligt eller forbunden med særlige vanskeligheder at tilpasse bestemmelserne i denne paragraf for handels- og kontorvirksomheder.

§ 36, stk. 1. Heri findes der en bestemmelse om, at der på grundlovsdagen ikke må arbejdes efter kl. 12. Vi tillader os at foreslå, at en sådan bestemmelse også gennemføres for 1. maj-dagen. Iøvrigt tillader vi os at foreslå, at helligdagsdøgnet, der i forslaget regnes fra et tidspunkt, der ligger mindst 24 timer forud for normal arbejdstids begyndelse den påfølgende søgnedag, kommer til at begynde 36 timer forud for arbejdstidens begyndelse den påfølgende søgnedag, idet vi er af den opfattelse, at søndagen som hviledag bliver ringere, såfremt der kan arbejdes indtil kl. 6 søndag morgen.

§ 36, stk. 2, nr. 3. Handelsorganisationerne bemærker også til denne bestemmelse, at den lader en lang række forretninger ude af betragtning, f. eks. viktualie-, fiske- og kolonialforretninger m. v., om hvilke man anfører, at det er nødvendigt, at personalet arbejder udover den tilladte lukketid. Hertil skal vi bemærke, at bestem-